

ποιησάτω. ΚΑΛ. Οὐδὲν οἶον η) τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν,
 ὦ Σώκρατες. καὶ γὰρ αὐτὸ θ) ἐν τῷτ' ἦν τῆς ἐπιδεί-
 ξεως. ἐκέλευε γοῦν νῦν δὴ ἐρωτᾶν ὅ, τι τις βούλοιο
 τῶν ἐνδον ὄντων, καὶ πρὸς ἅπαντα ἔφη ἀποκριθεῖ-
 θαι ρ). ΣΩ. Ἡ καλῶς λέγεις. ὦ Χαιρεφῶν, ἔρου
 αὐτόν. ΧΑΙ. Τί ἔρωμαι; ΣΩ. Ὅστις ἐστίν ς). ΧΑΙ.
 Πῶς λέγεις; ΣΩ. Ὡσπερ ἂν εἰ ἐτύγχανεν ὧν ὑπο-

B 4

δημά-

*dum dicis [ostendis], expositionem nobis alias afferat. Caeterum
 in Cod. utroque εισαῦθις post verba ὥσπερ εὐ λέγεις scriptum
 extabat.*

- η) Id. qu. alias fere οὐδὲν κωλύει, ut S. 13. v. Ind. v. Οἶος. Corna-
 rius vero pro οἶον volebat legi δεινόν, ut et Sect. 37.
- θ) Cod. Meerm. αὐτῶ. Statim post librarius omiserat νῦν et pro
 ὅ, τι scripserat ὅτι, quod etiam in Ald. est.
- ρ) Socrates etiam huius professionis Gorgiae in Menone ineunte
 mentionem facit eamque ridet. Idem fecisse legitur aliis suae
 aetatis Sophistis, ut Hippiae, quemadmodum vel initium dialo-
 gi, ab eo nomen habentis, docere potest. Cicero quoque
 hanc illorum Sophistarum, quorum agmen duxit Gorgias, va-
 nam arrogantiam tetigit de Finn. L. 2. in. et de Orat. 1, 22.
 3, 32. Item Quintilianus Instit. Oratt. 2. extr. Caeterum
 editoribus Platonis Bipontini interrogandi nota, in Aldina, cui
 Basileens. 1. addi potest, post Infinitivum ἀποκριθεῖσθαι posita,
 iuspicionem mouit, ante verba καὶ πρὸς ἅπαντα ἔφη [Ald. ἔφη]
 ἀποκριθεῖσθαι excidisse nomen Socratis, quemadmodum ante Ἡ
 nomen Calliclis, ita ut verbis demum καλῶς λέγεις ὦ Χαιρεφῶν,
 ἔρου αὐτόν nomen Socratis deberet praemitti. Fauet huic con-
 iecturae quodammodo Bas. 2, ubi pro λέγεις habetur λέγει.
- ς) Cod. uterque ἐστίν, prioribus quatuor litteris nominis Gorgiae
 supra scriptis. Verba etiam, quae sequantur et quae cum in-
 terrogationem Chaerephontis, tum responsionem Socratis con-
 tinent, ab utroque Codice aberant.